

(המשך מעמוד 29)

רץ אחרי כותרות העיתונים, והתמיכה בו במיפלגה, על אף שאינה גדולה, היא יציבה.

רק בשבועות האחרונים הוקם גוש חדש, נוסף לארבעת הגושים המיוחסים לארבעת השרים, הגוש של סגן-השר המפוטר, יחזקאל פלומין, שהיה ידוע, עד שנבחר לתפקידו כסגן-שר, כנאמנו של שימחה אר-ליך. פלומין אינו מכחיש גם היום כי היה זה ארליך שבנה אותו בתוך המיפלגה וקידם אותו לכנסת ולסגנות השרות. מהיום שבו נבחר לתפקיד סגן-שר, לא הפסקו פלומין להשמיע, בהודמנויות שור, את לעגו לשר שלו, שימחה ארליך, השר שמע זאת, אך לא הגיב. חבל היה לו לוותר על שירותיו של פלומין. בכל הנוגע לעבודה הממשלתית במישרד-האוצר, שימש פלומין כשר-אוצר בפועל. גם הריבונות הכלכלית של ארליך, לביטול ה"סובסידיות, התוכנית שהביאה בסופו של דבר להתמוטטותו של ארליך, היתה בעצם תוכניתו של פלומין.

עתה, אחרי שפוטר, הקים לו פלומין גוש חדש. הוא הצליח לגבש סביבו כמה חברים הקרויים במיפלגה "דור ההמשך", הטוענים עתה כי הם גוש חזק ומוצק בתוך מרכז המיפלגה. מלבד הפירסומא-דור ארמון, שגם הוא כועס על ארליך, מפני שנתן לאליעזר ז'ורבין את 10 מיליוני הליטר למיבצע הכה את האינפלציה, ולא למישרדו שלו, קשה לפלומין להצביע על תומכים בעלי שיעור-קומה מיפלגתי בגוש החדש שלו. אולם אין ספק כי 37 האחוזים שקיבל פלומין יצליחו לפחות להטריד ולהציק את הגושים האחרים.

היא נמצאת במצוקה. היא אינה יודעת במי לתמוך מאחר ששרי הסיר את תמיכתו מפת. דורון שולטת על שמונה נשים, חב-רות איגוד הנשים הליברליות, החברות במרכז המיפלגה. שני חבריי-כנסת רדומים של המיפלגה הליברלית הם יוסף תמיר ואברהם כץ. לתמיר זו הקדנציה האחרונה והוא אינו פעיל בעבודת המיפלגה או הכנסת. הוא

סגן שר-האוצר או לתפקיד שר בממשלה אם אומנם, אחרי הכל, יעשו החילופים. חבריי-כנסת צבעוני במיוחד מקרב חב-רי המיפלגה הליברלית הוא ח"כ פסח גרופר. גרופר הוא תומך מוצהר של מודעי, אולם בחודשים האחרונים הוא פועל בעד ארליך ונגד מודעי. נראה כי את המהפך הפרטי של גרופר הינחתה יותר מכל הצרה האישית שאליה נכנס. החקירה המישטר-

שעבר לעזוב את הממשלה. ברמן החליט להשהות את הדרישה האולטימטיבית שלו לעוד כמה שבועות, כדי שאי-אפשר יהיה להאשים אותו בכך שפעל דווקא בעת שראשי-ממשלה שוכב על ערש חוליו.

איש חזק נוסף במיפלגת הליברלים הוא סגן יושב-ראש הכנסת, משה מרון. שהוא דמות חדשה בכנסת. קודם לכן כיהן במשך שנים רבות כסגן ראש עיריית רמת-גן. בעוד שאנשים שאינם מכירים את המיפלגה הליברלית נוטים לחשוב כי על סניף רמת-גן של המיפלגה שולט ראש-העירייה, הד"ר ישראל פלד, ידוע לכל עסקן זוטא כי לפלד אין אפילו תומך אחד בקרב עסקני מיפלגתו, וכי בסניף שולט בעצם מרון.

מרון הוא מתנגד חריף ביותר לארליך ועומד יחד עם ברמן בראשות הגוש המר-כיו. מרון היה זה שטבע את הסיסמה ש"מישרד-האוצר לא חייב להיות דווקא בידי הליברלים או אפילו לא בידי הלי-כוד". כדי להוריד את ארליך מוכן מרון אפילו להקריב את המישרד החשוב, מישרד-האוצר, ולהפקיע אותו מידי מיפלגתו.

דמות חשובה אחרת בתוך המיפלגה הליברלית היא אברהם ("אברשה") שריר, שהיה איש מנגנון בתוך המיפלגה, ושבעד-רת כוחו זה הצליח להיכנס לכנסת ולהי-בחר כיושב-ראש סיעת הליכוד בכנסת. שריר היה עד לתקופה האחרונה מתומכיו המובהקים של גידעון פת, אולם באחרונה חל קרע בין השניים והם התרחקו. אין זה אומר ששריר התקרב אל מודעי.

בשבוע שעבר ערך שריר תרגיל פוליטי מזהיר שהביא את ארליך להיות חייב

השר מודעי (ויועץ כלכלי דודי כהן) לא לקצור זרעים שנבטו

מרבח בנסיעות לחוף-לארץ ויש אומרים כי עד היום הוא אינו יודע שאלמלך רימלט, האיש בו הוא תומך, כבר אינו מנהיג המיפלגה. כאשר מוכרים לו זאת ושואלים אותו במי הוא תומך, מסביר תמיר כי הוא מתנגד לכולם.

אברהם כץ ניתק עצמו מהחיים המיפ-לגתיים ומעבודת הכנסת. הוא עסוק בתפ-קידו החדש בסוכנות היהודית ובנסיעות לחוף-לארץ. שתפקיד זה הביא עימו. כץ הוא תומך מוצהר של השר משה ניסים, וכאשר הוא בכל זאת מופיע בכנסת, הוא עושה את העבודה המלוכלכת של ניסים. כמו ההצעה האחרונה והיחידה שהגיש בכנסת הזו: תקופת הציונות של גשיא המדינה. הצעה שהוכתבה לו על-ידי ניסים.

הנקמה

של דולצ'ין

אולם במיפלגה הליברלית יש אישים שאינם חבריי-כנסת. בראשם עומד יר-שבראש הנהלת הסוכנות היהודית אריה דולצ'ין, המגלה באחרונה פעילות נמרצת למען יציאת ארבעת שרי המיפלגה מה-ממשלה. לדולצ'ין יש חשבונות אישיים הן עם ארליך והן עם בגין. מייד אחרי הבח-רות היה ברור לו כי הוא יקבל את תפקיד שר-החוזר, כאשר בחר בגין במשה דיין נעלב דולצ'ין והרגיש עצמו כמרומה. מא-חר שארליך לא נלחם את מילחמתו על על מישרד-החוזר. כיום נחשב ניסים כשר של דולצ'ין בממשלה.

שני ראשי הערים הגדולות של המיפ-לגה הליברלית, ראש עיריית תל-אביב, שלמה ("צ'צ'") להט, וראש עיריית רמת-גן, הד"ר ישראל פלד, אף הם החלו בו-חשים באחרונה בקלחת הפנימית של ה-מיפלגה הליברלית. שני אלה נחשבים כיו-נים של המיפלגה הליברלית ואינם תומ-כים באף אחת מהסיעות הקיימות. בעוד שלצ'צ' אין כל חשק, לפחות בשלב זה, להיות שר בממשלה, הרי פלד, החושש לכסאו ברמת-גן, היה רוצה לקבל תיק בממשלה. מצב זה מנחה את שני האי-שים, המתנגדים להנהגה הקיימת במיפלגה הליברלית בכל מעשיהם בשטח העסקני-פנימי.

המגוון ברשה, הוא שימפלגה קטנה, שמכעט כל הפרשה, הציבורית שלה באה רק מתוך עסקניה, מצליחה להעמיד את המדינה כולה במתח, ומאיימת על המשך שילטון ממשלת בגין. ראשי מיפלגה זו טוענים כי בידיהם רשימה של כ-70 אלף חברי מיפלגה רשומים, מהם 25 אלף חברי מיפלגה תל-אביביים. אולם מומחי הבחי-רות בארץ מטילים ספק בכמות זו של חברי מיפלגה ובהשפעתם על הקלפי. המיפלגה הליברלית כולה חיה ונושמת במעגל סגור, כאשר המנהיגים והעסקנים שלה הם הכוח היחיד העומד מאחורי ה-מנהיגים והעסקנים שלה.

יוסי ינאי

ההצבעה למען המדיניות פה אחד בעיקבות המחלוקת

תית שנפתחה נגדו בענייני שחיתויות שר-נים שייחסו לו. גרופר יודע כי אם ית-עורר עניין הסרת חסינותו, יוכל ארליך לעזור לו יותר ממודעי.

אחד מחבריי-הכנסת, לא של הליכוד, ניגש פעם אל שימחה ארליך ושאל אותו: "איך זה שבהחתם את סבידור לכנסת?" ארליך לא השיב, וחיך, ואומנם, מנחם סבידור הצליח לרכוש לו בשנתיים אחי-רונת את התואר של מוקיון הכנסת. סבי-דור אינו מודעה עם שום גוש בתוך המיפ-לגה, ומה שמנחה אותו זו השינאה לאר-ליך, לאיש לא היתה כוונה לבחור בסבי-דור, מי שהיה המנכ"ל הכושל של רכבת ישראל ואחר-כך הנשיא הכושל של נחבי-ישראל, לכנסת. הוא הוצב במקום ה-43 בראשית הליכוד לכנסת, מקום שלדעת המצביעים, בעת עריכת הרשימות לכנסת, היה בלתי-ריאלי. יש אומרים כי סבידור אינו משהיך לשום קבוצה בתוך המיפלגה הליברלית, רק מפני שאף קבוצה אינה מוכנה לקבל אותו אליה.

ח"כ אחר הוא גוסטב בדיאן, איש חיפה, בחיפה הגוש הגדול של המיפלגה הליבר-לית. אולם בדיאן אינו שולט על אף אחד מ-14 נציגי חיפה למרכז המיפלגה. בחיפה מתמודדים שניים על ראשות הסניף: הד"ר משה אנגל ויהושע ונדרוב. אנגל הקשיש שולט בינתיים בסניף והוא שולח מטעמו את בדיאן לכנסת. בדיאן הוא דמות בוב-יתית בלבד, ללא כל השפעה בתוך המיפ-לגה, וכמו תמיד, במיקרים כאלה הוא תומך של ארליך ובמידה מסוימת גם של פת.

חברת-הכנסת היחידה של הליברלים היא שרה דורון, דורון תומכת בארליך ובפת דרך אברהם שריר, שלו היא נאמנה. עתה

ח"כ גרופר ויו"ר התעשייה האווירית אהרון פחרוב למרוח חמאה בשני הצדדים

לו הרבה. כאשר הועלתה הדרישה לפטר את ארליך, דרש שריר לפטר את כל שרי המיפלגה. צעד זה היה בתיאום מוקדם עם ארליך. היה ברור לשניים כי השרים והעסקנים התומכים בהם יחשבו פעמיים אם כדאי לוותר על ארבעה כיסאות, וכך ניצל בינתיים כיסאו של ארליך. כיום יש לשריר תיקות אישיות גדולות, לתפקיד

האפיפיור

ברמן

ראה כי האיש החזק ביותר במיפ-לגה הליברלית היום הוא עורך-הדין ויושב-ראש ועדת הכנסת, ח"כ יצחק ברמן. זהו הכנסת הראשונה שבה מכהן ברמן, והכל מאמינים לו, כשהוא מזהיר שאין לו כל כוונה להיות שר או בעל תפקיד בכיר אחר. ברמן הוא עורך-דין מצליח ואינו מתכוון לוותר על ההכנסות הכספיות הגדולות ממישרד הפרקליטים שלו תמורת כבוד או מישרה ממלכתי.

ברמן שולט על סניף תל-אביב של המיפ-לגה הליברלית, שהוא הגוש המרכזי ביותר במרכז המיפלגה ומונה כ-48 חברים. יש לו השפעה מכרעת על חוגים נוספים בתוך המרכז, ביניהם על גוש רמת-גן המונה 14 חברים נוספים. ברמן היה הרא-שון שדרש משרי הליברלים לעזוב את הממשלה, מפני שעקרונות מיפלגתם אינם מיושמים על-ידי ממשלת בגין. כאשר נודע לארליך כי ברמן ניצב מאחרי הדרישה להפטרו ולתפטרות שאר השרים, שאל

בוילול: "כמה דוויזיות יש לברמן? כמה חברי מרכז יש לו?" אולם זו היתה תמיהה לצורך יחסי-ציבור. ארליך מיהר לשלוח שליחים לברמן, שאיתם בקשה למתן את התקפותיו עליו ו"לא להרוס את המיפ-לגה".

נראה כי שיקול נכון של ברמן הביא לכך שהמרכז לא החליט ביום החמישי